

RAKETISPLOKI PAIGALDUS

MÜÜRITISE LADUMINE JA BETONEERIMINE

1. Üldised soovitused

1.1. Ladumine

Raketisplokid tuleb laduda nii, et õõnsused asuksid kohakuti. Tänu otsasulunditele püsivad plokid koos ja ladumisel mörti ei kasutata. Raketisplokk müüritis betoneeritakse täisulatuses. Enne betoneerimist tuleb paigaldada torud kaablite ja kommunikatsioonide tarbeks. Raketisplokk on konstrueeritud nii, et betoon tungib tihendamisel plokkide vahelistesse tühimikesse ja seob plokid omavahel ka horisontaalselt. Nii tekivad kõrvutiasetsevate betoonisammaste vahel sidemed. Sellega saavutatakse betoneerimise käigus parim sisemine struktuur.

1.2. Armeerimine

Vertikaalarmatuuri võib paigaldada enne või peale betoonmüüritise ladumist. Vertikaalsed ja horisontaalsed armatuurivardad peavad olema korrektselt paigaldatud ja kinnitatud. Armatuuri kaugus ploki seinast peab olema vähemalt 0,5-1,2 cm sõltuvalt kasutatava betooni täitematerjalidest.

Betoneerimine

2. Madal betoneerimine

2.1. Üldosa

Madal betoneerimine on kergem ja enamkasutatavam. Madala betoneerimise puhul on müüritise osa maksimaalne kõrgus 1,6 m (8 plokirida). Seejärel betoneeritakse õõnsused ja laotakse uus müüritise osa (mitte kõrgem kui 1,6 m) jne.

2.2. Armatuuri jätkamine

Vertikaalsed armatuurivardad võivad olla suhteliselt lühikesed, sest nad peaksid ulatuma üle betoonikihi just niipalju, et oleks tagatud piisav ülekate järgmise betoonikihi armatuurivarrastega. Ülekatte pikkus armatuurivarrastele, mis töötavad survetsoonis peaks olema vähemalt $20 \varnothing + 150$ mm ja tõmbetsoonis $25 \varnothing + 150$ mm. Ülekatte pikkus ei tohi olla alla 300 mm.

2.3. Betoneerimine ja tihendamine

Betoneerimistöödeks kasutatakse enamasti spetsiaalset betoonipumpa. Väikesemahuliste projektide puhul toimub avade täitmine käsitsi. Tuleb vältida plokirea pealispinna katmist täitebetooniga, sest raketisplokke laotakse ilma seguta. Kui betoonitööd on peatunud 1 tunniks või kauemaks, siis konstruktsiooni horisontaalne lõpukiht tuleb lõpetada vähemalt 2,5 cm allapoole ploki ülaserava. See tagab nakkumise uue betoonikihi ja plokirea vahel. Betoneerimise käigus tuleb täitebetooni tihendada. Täitebetooni vedela konsistentsi tõttu ei ole vaja suurt pingutust, et saavutada vajalik betoon tihenemine

3. Kõrge betoneerimine

3.1. Üldosa

Kõrget betoneerimist kavandatakse konstruktsioonidele, mille armeerimine, avad ja müüritiselementide asetus võimaldavad täitebetooni vaba valgumist. Betoneerimist alustatakse siis, kui müüritis on projektkõrguseni üles laotud. Betoneerimine toimub kihtide kaupa, mille maksimaalne kõrgus on 1,6 m (vt. p. 3.2).

3.2 Betoneerimine ja tihendamine

Betoneerimisetsioonid tuleb valida nii, et tööpäeva lõpuks jõutakse betoneerimisega müüritise lõppkõrguseni (korraga valatakse maksimaalselt 1,6 m kõrgune kiht). Hiljemalt 10 min peale betoonikihi paigaldamist tuleb alustada tihendamist vibreerimisega. Iga järgmine betoonikiht pumbatakse ja tihendatakse perioodiliselt minimaalselt 30 min ja maksimaalselt 60 min möödudes (sõltub ilmastiku-tingimustest ja betooni absorptsioonist). See aeg on vajalik paigaldatud täitebetooni kokkutõmbumise lõppemiseks ja liigse vee imendumiseks ümbritsevasse betoonelementi. Eelpoolmainitud ooteperiood vähendab ka täitebetooni hüdraulilist survet ja nõnda väheneb ka plokkide nihkumise oht. Iga järgnev kiht tuleb paigaldamise käigus vibreerimisega siduda eelneva kihiga 30 - 35 cm ulatuses. Kui müüritis on lõpuni betoneeritud tuleks fassaadi pesta surveveega, et eemaldada kõik kobrutised ja plekid, mis on tingitud betooni nõrgumisest läbi vuukide. Peale surveveega puhastamist võib müüritisele teostada mõningast iluravi.